

KOSTNICKÉ JISKRY

Evangelický

týdeník

19/2008

11. června 2008

ročník 93

cena: 10 Kč

*Příští číslo vyjde
25. června*

Z obsahu

* Hospodářská krize

* Z ekumeny

Poselství k 4. neděli po sv. Trojici

JAK JEDNAT SE ZLÝM (ZLÝM)?

Ř 12, 17 - 21

V období mezidobí podle starocírkevních liturgických tradic vládne zelená barva. To proto, že v tomto období mezi svátkem Trojice a novým adventem se má církev vzdělávat, růst, prostě se zelenat. Proto v tomto období církevního roku najdeme v perikopách mnohdy praktické rady, jak žít v běžném životě. A tak je tomu i pro 4. neděli po Trojici. Máme před sebou text nejvýznamnějšího církevního učitele, apoštola Pavla. Píše v listu římským křesťanům o tom, jak se mají chovat, když se setkají se zlem (nebo Zlem - chcete-li).

Zlo je negativní síla, která vstupuje

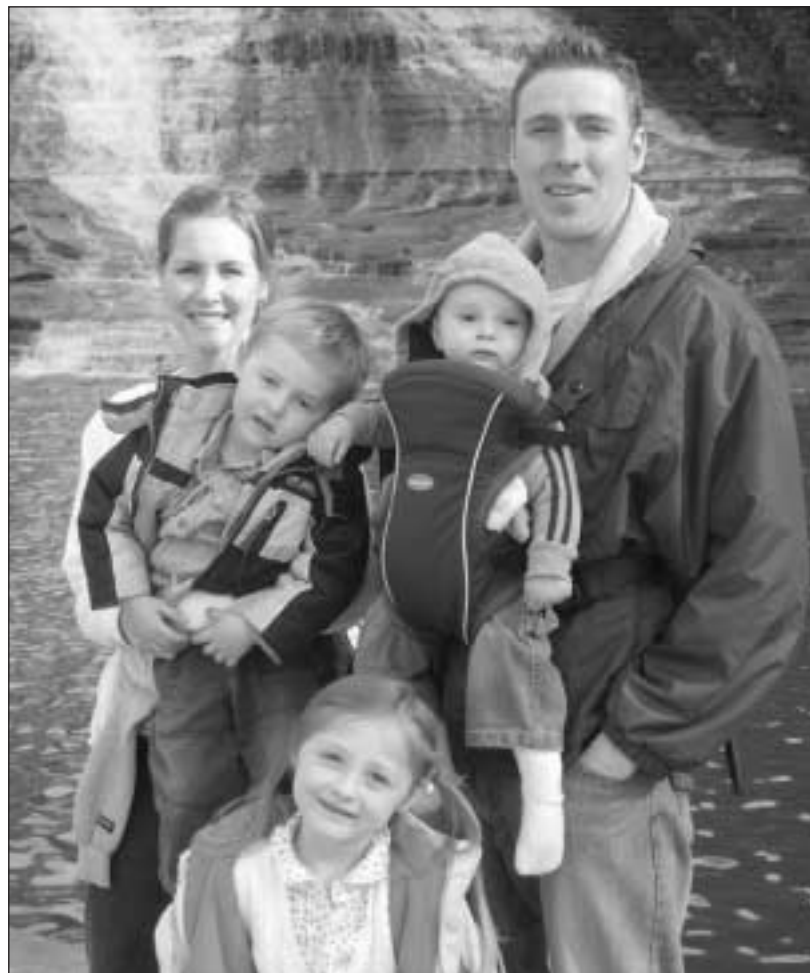
do tohoto světa, do života každého člověka. Jak se může stát člověk Božím dobrým nástrojem, je-li otevřený a odevzdaný Božímu působení, může se také velmi snadno a v okamžiku stát nástrojem toho zlého (Zlého). Jen si to uvědomme. Co uděláme, když na nás někdo, třeba i právem, agresivně vyjede. Okamžitě sklouzneme na jeho rovinu a máme tendenci bránit se stejnými prostředky. Jak je to těžké zůstat v klidu, když podrážděný partner, partnerka, přijde unavený a hladový z práce, třeba ještě navíc po nějakém nezdařilém nebo náročném dni. Nebo když na nás vyjede dospívající dítě. A přitom jsme si už tolikrát ověřili, jak léčivé je zůstat klidným, nejlíživým. A jak je to potom ještě těžší v dobách neklidu, při přírodní katastrofě, nebo v době nesvobody či v jiné vyhrocené situaci. Ale pro takové je právě toto mezidobí dobrým tréninkem.

Apoštol Pavel vlastně velmi úzce navazuje na Ježíšovo Kázání na hoře. Ježíš říká učedníkům a zástupům, kteří se kolem něho shromáždili a dychtivě mu naslouchali: „Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi“ (Mt 5,39a). Jak Ježíš tak apoštol nemyslí pasivní rezistenci ani lhostejnost, ale aktivní

postoj. Zlý (zlo) se dá zastavit. Ale ne pasivitou, či lhostejností. To jsou naopak velmi dobré prostředky k šíření zla. Postavit zlobě hráz se dá jedině v ježíšovském duchu. Nepřátelství lze zastavit jen tenkrát, když přijmu postoj opačný. Nedám se svést k otevřené agresi, nebudu vykonávat spravedlivý soud, i když je nad slunce jasnější. Sáhnutí po odsudku je to nejjednodušší, ale také nejméně účinné. Pro postoj kristovský je potřeba síla a odvaha. Ovšem, mnohdy jsme slabí a bázlíví. A tak se nám stává, že se uchylujeme do jakési falešné křeče s úsměvem na tváři. Není třeba se usmívat. Bůh zná naše srdce a ví z jakých pohnutek jednáme. Náš protějšek potřebuje zaslechnout, že něco v jeho jednání není v pořádku. A na to stačí říci klidně pravé slovo v pravý čas. A není-li slyšeno, může se zopakovat stejně klidně.

Bože, dej nám vždy zdravý sebekritický pohled na sebe a sílu a odvahu k odmítnutí zlých pohnutek. Víme, že to není jednoduché, ale víme, že právě tímto směrem vede cesta k pokoji, cesta k bližnímu, cesta k tobě. Amen

Irena Škeříková
farářka ČCE v Praze Nuslích a
na Evangelické akademii

ZAOSTŘENO NA BLÍZKO

Zákaz tělesných trestů?

Když jsem byl malý, občas jsem dostal nařezáno. Bylo to tehdy, když jsem ublížil někomu jinému nebo nesplnil své povinnosti.

Znal jsem ještě druhý druh trestu, který aplikoval jen táta, nikoli maminka. U nás doma se tomu říkalo kádrový pohovor. Spočíval v tom, že táta seděl v křesle a já stál před ním. Táta mi kladl nepříjemné otázky a vedl mravokárné řeči. Musím říci, že kádrový pohovor pro mě byl mnohem horší než výprask.

Později jsem četl jakousi knížku od Ludvíka Aškenazyho, kde autor popisuje podobnou zkušenost. Otec se rozhodl výprask nahradit mravokárným promlouváním do duše. Hrdina Aškenazyho knížky sebral odvahu a udělal něco, čeho jsem se já nikdy neodvážil. Řekl: „Tati, a nemohlo by se to ještě aspoň jednou odbýt tím výpraskem?“

Teď budeme moderní, či dokonce postmoderní. Tělesné tresty budou zakázány. Dokonce na doporučení Evropské unie.

Postmoderní doba nedokáže rozlišit týrání dětí od výchovného pohlavku. Zato nám stát leze do všeho a s odpuštěním buzeruje slušné rodiny. Přitom „skvělý“ nápad se zákazem trestů přichází v době, kdy na školách šikanují nejen slabší žáky, ale už i učitele.

Asi jsem staromilec. Když jsem byl malý, tak když nějaký puberták nepustil v tramvaji babičku sednout, zpravidla se řada lidí ozvala a řekla mu, co si o tom myslí. Dnes se neodvážíme zasáhnout do osobní svobody sedícího pubertáka. Kdyby mě soused viděl v deseti letech s cigaretou v puse, asi by mi dal výchovný pohlavek sám a pak by o tom řekl mé mamince. Leč my jsme pokrokoví: Hledíme na práva dětí, a tak necháváme bez povšimnutí osmi- a devítileté děti, které vyjdou ze školy a zapálí si. Jsem přece nanejvýš jen soused, a tak mi do toho nic není, že? Jenže to, co se dříve vyřešilo pěkně po sousedsku, teď bude řešit stát. Ne že by nebylo třeba řešit týrání dětí. Osobně si myslím, že ho není méně, než bylo v dobách, kdy děti o svých právech nevěděly, ale kdy sousedé bývali všímavější. Je ho více proto, že celkově jsme vůči sobě bezohlednější a méně všímaví. Odvážných Michalů Velíšků je mezi námi příliš málo.

Džamila Stehlíková, která zřejmě bude předkladatelkou zákona, má pravdu v tom, že pozitivní tresty (třeba zákaz počítače nebo televize) jsou mnohem lepší. Osobně si také myslím, že kdo musí tělesně trestat osmileté dítě častěji než naprosto výjimečně, už jistě něco prosvihl. Ale plácnout čtyřleté vztekající se dítě považuji za velmi správnou terapii. Dítě se potřebuje naučit, že jeho jednání má následky. Zakázat čtyřletému dítěti počítač nedává moc smysl.

Dokončení na str. 2

Není lepší jít do přírody?

Nejednou jsem si připadal jako vzdálený příbuzný velkého švýcarského teologa a faráře Karla Bartha. Ta příbuznost je smyšlená, může se do ní dostat každý kazatel evangelia. Karl Barth jako farář evangelického sboru v Safenvil, 50 km jižně od Basileje, stával v neděli ve svém farském bytě u okna, odkud dobře viděl, jak někteří jeho farníci s holí, obutí do hor mýjeli jeho okna na cestě do přírody. Já podobně, jako farář evangelického sboru v Jilemnicích, jsem ze svého farního okna dobře viděl, kdo a kolik mých farníků přichází v neděli ráno do shromáždění. A to je ta zmíněná příbuznost s farářem Karlem Barthem, přece však s tím rozdílem, že Barth měl větší porozumění pro ty, kdo místo do kostela mířili do hor, do přírody.

Já vím, čím by je mohl omlouvat. Odpovědnost za jejich volný vztah k církvi a ke sboru mohl uvrhnout na několik dřívějších generací evangelických teologů, kteří četli a vykládali biblickou zprávu o stvoření (Gn 1) samostatně, odloučeně od Nového zákona. Faráři na kazatelnách potom v jejich stopách kázali a jejich posluchači pak už stvoření - přírodu vnímali jako zdroj pravdy a lásky Boží. Chodili pak v neděli do hor s dobrým svědomím,

že činí dobře tělu i duši.

Budeme tedy mluvit o přírodě, kterou stvořil Bůh. Člověku pak dal rozum, aby jím mohl prozkoumat, poznat a ocenit celé stvoření, i zákony, jimž je podrobno. Tak Bůh přemohl prapůvodní chaos a vtělil

celému stvořenému vesmíru řád. Rozumem a zkušeností ten řád nejen poznáváme, ale důvěřujeme mu tak, že se ráno vydáváme z domu s jistotou, že nejdeme do neznáma, kde by nás čekalo dobro-

Dokončení na str. 4

AKTUALITA

Ach Džamilo!

Ministryně vlády České republiky pro oblast lidských práv Džamila Stehlíková nedávno vytáhla do boje proti bití našich malých spoluobčanků. Jsou přeci malí a roztomilí, tak jaképak mlácení. Na děti máme být hodní a laskaví a všechno jim trpělivě vysvětlovat. Násilí je nehumánní. A vskutku. V některých zemích civilizované Evropy již řadu let podobné zákony existují. Slyšel jsem, že například ve Švédsku mohou lidé zavolat policii na maminku, která naplácá synovi na pískovišti. Agrese je přece projev zoufalství rodiče, známka toho, že konflikt nedokáže řešit jinak. Ještě že tam mají sociální pracovníce, které na to dohlížejí a ty problémy pomáhají pachatelkám zvládat.

Jak na věc mohou pohlížet křesť-

ané? Boží Slovo říká: "Kdo šetří hůl, nenávidí svého syna, kdežto kdo jej miluje, trestá ho včas." (Př 13,24; 22,15 ad.) Jak se s tím vyrovnat? Podle mého názoru věřící člověk přirozeně nechce své děti stresovat. Má je rád. Ostatně, fyzický zásah vykonaný na vlastním potomkovi často vyvolává nepříjemné výčitky svědomí, zvláště posloucháte-li srdcervoucí nárek svých milovaných dětí. Takže proč něco namítat proti novému mravnímu zákonu?

Právě proto, že něco jiného říká Bůh. V životě totiž někdy přichází chvíle, kdy je otec nucen přiměřeně zasáhnout v zájmu zdravého vývoje svých ratolestí. Kdysi jsem četl na mailu svědectví dívky nakažené virem HIV, která vyčítala svým

Dokončení na str. 2

BERLÍN SE CHCE ZBAVIT KOSTELA S NACISTICKÝMI SYMBOLY
Berlín. Návštěva v berlínském evangelickém kostele, postaveném v duchu nacistické třetí říše. Reportér agentury Reuters navštívil zdevastovaný evangelický kostel, který byl kdysi postaven na oslavu Třetí říše, nyní se ale má stát muzeem a pomníkem připomínajícím nacistické hrůzy. Kostel na jihu Berlína je varovným svědectvím, jak se německé zemské církve dokázaly přizpůsobit hitlerovské propagandě. Atmosféra druhé světové války a nacismu je v kostele patrná na každém kroku. U vchodu visí lustr ve tvaru železného kříže, kazatelna je vyzdobena dřevorytem, na němž voják wehrmachtu v plné polní vkládá svou ruku do Ježíšovy dlaně. Nad oltářem se klene vítězný oblouk, zdobený kachličkami s křesťanskými symboly, ale i helmami pěšáků a některými prvky z uniformy jednotek Sturmabteilung neboli SA. Oproti původní výzdobě dnes chybí už jen početné svastiky, které jsou zákonem zakázány a musely z chrámu zmizet. Kostel z hnědých cihel vznikl v roce 1935, dva roky po Hitlerově nástupu k moci. Oficiálně sice byl dedikován Martinu Lutherovi, podle místních obyvatel však reformátora během války nahradila socha Adolfa Hitlera. V kostele se také nacházejí varhany, které poprvé hrály na nacistickém sjezdu v Norimberku v roce 1935, kde byly přijaty protizidovské zákony. Podle místního faráře Hanse-Martina Brehma je s podivem, že se kostel v poválečném období nestal útočištěm neonacistů. Tento týden konečně farní rada zahájila razantní pokus o rozchod s minulostí. "Budova je důkazem, jak moc dokáže vražedná ideologie proniknout do běžné společnosti. Každá generace je v nebezpečí, že hrůzy minulosti zopakuje," říká Brehm. Kostel, který již neslouží bohoslužebným účelům, potřebuje na opravu 3,5 milionu eur. Kostel je třeba vzhledem k jeho temné minulosti zásadně rekonstruovat a dát mu nový cíl, sdělila Anna Maria Odenthal ze státní památkové péče, informuje rozhlas-cro6.cz.

(ath)

MISIJNÍ ODBOR KOSTNICKÉ JEDNOTY
Misijní odbor Kostnické jednoty od svého založení v roce 1989 spolupracuje s nejrůznějšími misijními společnostmi, pořádá příležitostně přednášky misionářů, jednou za měsíc modlitební hodiny za služebníky v misii, zejména mezi muslimy, podporuje některé naše misionáře v zahraničí a těší se z toho, že i naše zem je požehnaná vším, co smíme konat směrem k Izraeli, který letos oslavil 60 roků od vzniku novodobého židovského státu. Ten je dokladem věrnosti Boží a pravdivosti biblických proroctví. Kromě zájezdů do Izraele, jejichž počet se z počátečních dvou do roka (od roku 1993) zvýšil na čtyři: dva mimo sezónu v lednu – únoru, jeden na jaře a jeden na podzim, poznali jsme a k nám pozvali celou řadu pracovníků z Izraele (Meyerovi z AMZI, Watsonovi – koncerty židovských písní, René Stutz – práce se závislými v Nazaretu, Ludwig Schneider – přednášky jeruzalémského novináře, Fredi Winkler – přednášky na konferenci v Kladně vedoucího práce Beth-Shalom, Haifa, Evelyn Katz – varhanní koncerty), iniciovali kající bohoslužby za 2000 roků křesťanského antisemitismu v rámci konferenci o Izraeli (Kladno, Pardubice), přednáškovou činností šíříme pravdivé informace o Izraeli a vydáváme literaturu ve spolupráci s nakl.Alef o Izraeli a službě Židům. Vedle sestry z naší země, Alenky Krausové, která slouží na Olivové hoře v Jeruzalémě v Domě modlitby, se naskytá další možnost české služby v Izraeli, a to manželům Rut a Igorovi, kteří by mohli převzít službu závislým v Nazaretu. V některém dalším čísle ET-KJ předložíme jejich svědectví a výhled do budoucnosti k Vaším modlitbám a eventuálnímu finančnímu zapojení do tohoto požehnaného projektu.

Za MO Ing. Jana Hrdá a Ludmila Hallerová

NOVÁ BRITSKÁ TELEVIZNÍ SOUTĚŽ NABÍZÍ KLÁNÍ MEZI SVĚTOVÝMI VYZNÁNÍMI Británie. Židé proti muslimům, sikhové versus křesťané a hinduisté kontra buddhisté - nejedná se o války, ale o klání mezi světovými vyznáními, což je námětem nové britské televizní soutěže. Pořad s pracovním názvem Faith Off - Víra stranou na britské islámské stanici Islam Channel má za cíl podporu dobrých vztahů a vzájemného respektu mezi britskými náboženskými komunitami. V každém z osmi dílů se utkají dva čtyřčlenné týmy. Soutěžit budou ve vědomostních otázkách, včetně náboženské tematiky. Účastníci budou muset například z rozmazaných fotografií rozpoznávat slavné náboženské vůdce, jako jsou dalajlama či papež. Moderátorem pořadu byl vybrán muslimský komik Jeff Mirza. Soutěžící nemají být teologové a náboženští vědci, ale běžní lidé.

Zákaz tělesných trestů?

Dokončení ze str. 1

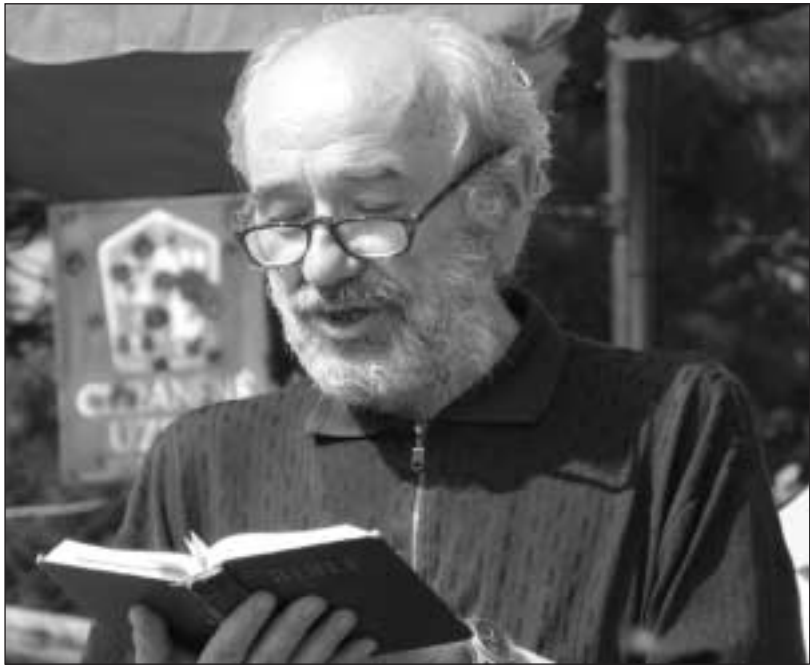
Celkově však hrozí, že se zase půjde s kanónem na špačky. Jelikož jsou mezi námi zlí lidé, pak takovým věcem jako je „kuřimský případ“ nezabrání sebelepší legislativa. Týrané děti tam nezachránily sociální pracovníce, ale všímavý soused. Paradoxně „kuřimský případ“ má posloužit jako bič na domácí vzdělávání, kterému se v naprosté většině věnují rodiče, kteří své děti milují a jsou ochotni se pro ně nadprůměrně nasadit. Přestože je někdy plácnou. Kvůli zákazu tělesných trestů se ze Švédska muselo odstěhovat několik naprosto normálních a slušných rodin, protože otec nebo maminka naplácali vztekajícímu se potomku a někdo je udal. Nechci, aby nám Evropská unie doporučovala podobné zákony. Nechci, aby nám předepisovala, kolik matek malých dětí má nastoupit brzy po porodu do práce. Chci, abychom se zase začali chovat slušně a normálně.

Ale asi jsem staromilec.

Dan Drápal

Ekumenická bohoslužba za krajinu

Jak jsme i na stránkách našeho týdeníku oznamovali a zvali, uskutečnilo se v sobotu 24.5. na Sedleckých skalách bohoslužebné shromáždění, kterému předcházelo od dopoledne několik akcí spojených s vděčností za Boží stvoření i s obavami, jak mnohé porušujeme, včetně svého životního prostředí. Účastníci setkání doputovali z různých stran na místo, kde byla bohoslužba připravována. Mnozí vystupovali z údolí Vltavy příkrou stezkou a v nádherně slunečném počasí se scházeli na loučce, která byla k tomuto účelu ochotně poskytnuta a vybavena nejen ozvučovací technikou a řadami lavic, ale byl na ní i prodejní stánek pekárny, což mnohým přišlo vhod. Shromáždění vedli Milan M. Horák z Obce křesťanů, katolický kněz Matuš Kocian, který kázal, a

Jiří Nečas, ordinovaný presbyter ČCE, který ještě po liturgickém programu promluvil i k otázkám,

NAD BIBLÍ

Zamyšlení nad 10. žalmem

Citáty z žalmů jsou neodmyslitelnou součástí našich bohoslužeb. Skoro by se dalo říci, že je to jakási evangelická liturgie. Některé umíme nazpaměť již od mládí. Kdo by neznal žalm první nebo třiadvacátý! Chránový zpěv si bez nich lze těžko představit. A Biblické písně od Antonína Dvořáka na kralické znění žalmů patří k národnímu hudebnímu pokladu. Žalm č. 10 není příliš známý. Patří nepochybně mezi žalmy Davidovy, ač to v záhlaví není výslovně uvedeno, takže některé překlady jej přiřazují prostě k žalmu devátému a mění číslování (např. ruský). Ovšem styl mluví spíše pro to, že je samostatný. A přece se ostatním

Ach Džamilo!

Dokončení ze str. 1

rodičům skutečnost, že ji nechali odejít z domova a žít se prostitucí. Doslova říká: "Kdybych tenkrát raději dostala pár facek, nemusela bych teď umírat." Liberální výchova přináší své ovoce. Již dnes si nevědí učitelé rady s chováním žáků na školách, za pár desítek let může být stejná situace i v rodinách. Na celé záležitosti mě zaujal rozpor mezi teorií a praxí. Jakýmsi pedagogickým ideálem je zcela nenásil-

žalmům Davidovým poněkud vymyká. Neužívá totiž první osoby jednotného čísla, jako jsme toho svědky jinde. Jako by si tu jakýsi nestranný pozorovatel vzal na paš-kál jevy ve společnosti zasluhující nesmlouvavé kritiky. Předně pýchu těch, jimž říká bezbožníci. Ti si z Hospodina pranic nedělají. Daří se jim dobře, „vymýšlejí zlé rady“, honosí se svým sladkým životem a „na své nepřátele foukají“. Žijí si, jako by Boha nebylo, případně jako by ho jejich způsob existence vůbec nezajímal. Avšak dalším žalmistovým tématem je to, že tito bezbožníci „protivenství činí chudému“, jehož okrádají, používajíce „chytrosti a lsti“. Verš 8 až 10 je přirovná-

vá ke lvu, který se chystá ze zálohy ke skoku, aby „padlo v silné pazou-ry jeho shromáždění chudých“. Ze vzrušených slov žalmistových přímo číší rozhořčení: jak někdo může zle nakládat s chudými, aby se měl dobře z jejich potu a krve a dokonce se tím ještě vychloubat? Lze-li něco nazvat bezbožností, pak je to právě toto: bezskrupulózní olupování a utlačování chudých. Žalmista nenechává nikoho na pochybách: Hospodinu se to oškli-ví. Sice se neubrání povzdechu (verš 1.), že Bůh skrývá svou tvář, skoro jako by se na to nemohl dívat. Přece však vposled neztrácí naději, že Hospodin „žádost ponížených vyslýchá“. Možná je čtenář překvapen, že citu-ji podle kralického překladu. Není to z nějakého staromilství ani v tom není sklon k liturgičnosti. Žalm totiž uvádí na pěti místech výraz „chudý“, jenomže právě jen v tom kralickém překladu. Ekumenický překlad všechna hebrejská „ani“ po případech řecká „ptochos“ a „penes“ (viz Septuaginta – řecký překlad Starého zákona), což znamená „chudý“, interpretuje ve třech pří-padech jako „bezbranný“, ve dvou jako „ponížený“. Ani jednou nehovoří o chudém. Proč to, kdyžž

Ivo Kraus

Dokončení na str. 4

K českým národním svátkům

Je veliký rozdíl mezi dvěma slovy, která si jsou svým zněním tak velice podobná. Vlastenčení a vlastenectví. Ten rozdíl lze vystihnout dvěma krátkými hesly. To prvé se řídí heslem „co je české, to je hezké", a právem si z něho utahuje cimrmanovské dílo mistra Svěráka a spol. a právem se od něj mnozí s nechutí odvracejí. To druhé říká a chce jednat podle hesla sice také podobně znějícího, ale zcela opačného významu. „Co je české, ať je hezké!" Vyjadřuje proti tupému a sebespokojenému konstatování jasný a radostný program. Obojí pak vyjadřuje lásku. To prvé lásku opičí, která láskou vlastně není, poněvadž tomu, kdo je tu takzvaně milován, jen škodí. To druhé vyjadřuje láskyplně moudrou péči otce a matky, snahu milujícího milovanému prospět, byť svému prospěchu třeba ještě nebo opět nerozumí. Zbývá ovšem povědět, co je to to hezké, které by mělo být české. Skvělým způsobem to vyjadřují dobře zvolené a tak i spojené dva

dny státních svátků, které máme před sebou, 5. a 6. červenec, den věrozvěstů Konstantina a Metoděje a den mistra Jana Husa. Co hezkého, velikého a slavného nám tyto dny připomínají? Proč se jim dostalo tak významného místa? Jsou to duchovní základy, ze kterých jsme jako národ vyrostli. Jsou to jakoby kořeny, na kterých jsme jako strom nebo květ na svých kořenech i závislí. Odloučení od nich strádáme, jsme ohroženi. Je to veliké poselství, které svými životy a za cenu svých životů ti jeho nositelé vyřizovali. Poselství, které je velikým bohatstvím věcí k lidskému životu nezbytně potřebných a stále potřebnějších. Doba, ve které žijeme, je nepochybně v mnohém s dobami minulými nesrovnatelná. Člověk, my lidé máme v rukou stále větší moc, stále úžasnější možnosti. Nejen na naší zemi dálky pro nás přestávají být dálkami. I vesmír se nám přibližuje. Máme stroje, které za nás nejen pracují, odstranily dřinu, ale i za

nás a dokonce rychleji a spolehlivěji myslí. A co ještě všechno dnes můžeme a snad už zítra budeme moci. Kdo to všechno domyslí a si představí? A máme také zbraně. Zbraně jedni proti druhým. Zbraně, které zabíjejí a ničí v nebyvalé, dříve netušené míře. A stačí, abychom jen prstem hnuli a spustíme tu zkázu. Tak jsou ty duchovní hodnoty, kořeny, ze kterých jsme vyrostli, spojení, s nimi, zděděné bohatství, které jsme prostřednictvím těch vzpomínaných přijímali, stále potřebnější: Ukazují nám, jak všech těch sil, které dnes máme k dispozici, objevů, vynálezů, hvězdných letů, užívat, jak žít, abychom toho všeho dobře a k prospěchu svému a všeho a všech využili, abychom se vzájemně nepobili a všude, kam se dostaneme, jen dobré a nikoli peklo, které si tak často navzájem působíme, tam nezpůsobili.

D. Molnár

Mesiánští Židé smějí získat izraelské občanství

Právníci hodnotí nedávné rozhodnutí izraelského Nejvyššího soudu jako důležité právní vítězství mesiánských Židů v Izraeli. Přitom vlastně o žádné rozhodnutí nešlo: „Dohodněte se – a my vaši dohodu požehnáme," řekli prý nejvyšší soudci židovského státu v polovině dubna oběma stranám sporu, načež ministerstvo vnitra svůj návrh stáhlo. Nyní Židům, kteří věří v Ježíše, již nic nebrání přistěhovat se do Izraele. Právníci Juval Grajevsky a Calev Myers zastupovali dvanáct mesiánských Židů ve vzorovém procesu proti izraelskému ministerstvu vnitra. Všem byla zamítnuta žádost o izraelské občanství, protože věří v Ježíše Nazaretského jako

Mesiáše Izraele, zaslíbeného ve Starém zákoně. Většina z nich dostala od izraelského ministerstva vnitra dopis, že nedostanou občanství proto, že vyvíjejí misionařskou činnost. Jedné žadatelce bylo na ministerstvu sděleno, že její misijní činnost je namířena „proti zájmům Státu Izrael a židovského národa". Dotyční tato obvinění odmítli jako nepravdivá a poukazovali dále na to, že misijní činnost není právním důvodem k tomu, aby bylo Židovi zabráněno v přistěhování do Izraele. Do židovského Státu Izrael se smí přistěhovat ten, kdo je Žid. Zakladatelé státu chtěli původně poskytnout útočiště každému, kdo byl nacisty pronásledován jako Žid, a vycházeli proto de facto z nacistických norimberských rasových zákonů. Proto přiznává izraelský zákon o návratu právo na občanství také lidem, kteří podle židovské tradice vlastně Židy nejsou. Podle původního záměru smí získat izraelské občanství každý, kdo může prokázat alespoň jednoho židovského prarodiče. Naproti tomu podle rabínských zákonů je Židem jen ten, kdo má židovskou matku nebo konvertoval k judaismu podle ortodoxního ritu. Později byla do zákona přidána klauzule, podle které se smí do Izraele přistěhovat pouze ten, kdo nezměnil své náboženství, což působilo v uplynulých letech zmatek zejména s ohledem na Židy, kteří věří v Ježíše. Izraelské ministerstvo vnitra, které bylo po léta v ortodoxních rukou, zastávalo názor, že podle uvedeného dodatku je možné těmto mesiánským Židům izraelské občanství odmítnout. Židé věřící v Ježíše jsou svými ortodoxními spoluobčany považováni za zrádce, kteří se ke svému národu obrátili zády. Mesiánští Židé sami se však chápou tak, že se zcela vědomě hlásí ke své židovské národnosti, a přesto věří v Ježíše jako Mesiáše Izraele. Proto

se také nazývají „mesiánští Židé", nikoli třeba „židokřesťané". Mnozí se přitom zcela vědomě distancují od tradičních křesťanských církví, nechávají své děti obřezat a místo tradičních křesťanských slavi židovské svátky. Grajevsky a Myers hodnotí výsledek svého sporu s ministerstvem vnitra, který vedli před Nejvyšším soudem, jako rozhodující krok na cestě ke zrovnoprávnění společenství mesiánských Židů v rámci židovského světa. Jako další úspěch na této cestě lze hodnotit také zveřejnění článku v pesachovém svátečním vydání hebrejského deníku Maariv. K jeho napsání vedl bombový útok proti rodině mesiánského pastora Davida Ortize, ke kterému došlo v březnu, přesně o purimu, v izraelské osadě Ariel ležící nedaleko palestinského města Nablus, v srdci biblického Samaří. Výbušnina maskovaná jako purimový dárek explodovala ve chvíli, kdy 15letý Amiel Ortiz chtěl balíček s nápisem „veselý svátek" otevřít. Mladík byl těžce zraněn. Tento velký deník uvedl útok do souvislosti s těžkostmi, které zažívají Židé věřící v Ježíše, a to především v Aradu a v Beer-ševě, ze strany ortodoxních Židů. Když se novinář z Maarivu při práci na textu tázal také „druhé strany", tedy ortodoxních Židů, nejprve ho po-vážovali za mesiánského Žida a sprostě mu nadávali – což v článku cituje doslova a v angličtině. Článek je zakončen modlitbou mesiánských Židů: „Náš nebeský Bože, pomoz nám milovat ty, kdo nás nenávidí. Pomoz Ami Ortizovi a uzdrav ho. Ochraňuj izraelské vojáky a nedopusť, aby během tohoto svátku pesach došlo k útokům. Ve jménu Ješua, amen."

© Johannes Gerloff,
Křesťanský mediální svaz KEP

www.israelnetz.com
Přeložil Mojmír Kallus

Z hlubokosti volám!

Jako mnoholetá čtenářka Evangelického týdeníku (Kostnických jisker) neustále sleduji události a problémy své církve ve vlasti. Dovolte mi proto připomenout, jak se vždy v dějinách prokazoval úspěch církve: tím, že křesťané začali skutečně podle evangelia žít, modlit se, činit pokání a doslovně naplňovat příkazy obětavé lásky jeden ke druhému a společně ke světu. Pravým hlubokým evangelijním životem a doslovnou poslušností vůči Bohu jim bylo Bohem darováno vše!

Jako nedávný příklad mohu uvést Evangelické sestry Mariiny z Darmstadtu. Ze spisů jejich vedoucí Basiley Schlinkové vysvítá, že se modlily za vše: za denní chléb, za dary Ducha i za dary pozemské - a bylo jim vše darováno cestami jen Bohu známými -, i majetek pro účely misijní a dobročinné. Žily doslovně z modliteb a Bůh se o ně ve všem postaral.

Proč se honit za ztraceným majetkem církve? Bůh je bohatý a dá vám jiné, nové prostředky pro potřebu křesťanského obživení. Je třeba Bohu důvěřovat, poslouchat ho a vzdávat se mu! Je to jediná možnost pro přežití křesťanství.

Přijměte, prosím, tento můj poslední odkaz církvi.

Marie Mikulová Thulstrupová,
Kodaň

Jiskry tiskly

před 50 lety

Sekta

Slovo „kacířství" a „sektářství" znamená vlastně totéž. Jestliže herese je zdůrazněním jedné složky křesťanské zvěsti, povýšené potom na ústřední zásadu bez náležitého zřetele k ostatním složkám biblického svědectví, je sekta pospolitostí těch, kdož se věnují jednostrannému podtrhování takové zásady. Po stránce jazykové si třeba uvědomit, že slovo „sekta" není odvozeno od latinského seco,secare, což znamená řezati, odříznouti, oddělití, nýbrž od latinského sequor, sequi, následovati. Sektáři tedy nejsou ti, kdož se od církve oddělují, nýbrž ti, kdož jsou následovníci, přívrženci jednostranného zdůraznění biblické pravdy, které dávají přeznívati na úkor harmonie celkové zvěsti Písem svatých.

Jbj

KJ 24/1958

Evangelický sbor v Chrástu oslavil 60. narozeniny

V Chrástu u Plzně oslavili ve dnech 31. května a 1. června 60. výročí založení místního evangelického sboru. Součástí oslav byly nejen slavnostní bohoslužby a ohlédnutí do historie sboru, ale také bohatý kulturní program. Akci s názvem „60 let na cestě“ pořádali členové Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Chrástu u Plzně na farské za-hradě a v budově sboru v Železniční ulici. Slavnost odstartovala v sobotu 31. 5. programem pro rodiče a děti na místním dětském hřišti. Návštěvníky od 16 hodin pobavila divadelní hra Švestka z dílny pánů Smoljaka a Svěráka v podání amatérského souboru Cimmanband. Vpodvečer zazněla na farské zahradě hudba. Od 17,30 zahrála rocková kapela The Solitudes a v 18,30 vystoupil známý gospelový soubor

Touch of Gospel z Plzně. Sobotu zakončila zpívaná u táboráku s Lidovou muzikou z Chrástu. Po celý den nechybělo občerstvení a k dispozici bylo hřiště pro děti. Přijela také pojízdná čajovna Seraf s výrobky spravedlivého obchodu Fair Trade. V neděli 1.6. se v modlitebně sboru konaly slavnostní bohoslužby za účasti řady duchovních, kteří ve sboru v uplynulých desetiletích působili. V 11 hodin představitelé sboru i obce zahájili výstavu o historii sboru, kterou občané budou moci zhlédnout také po celý červen v místním zdravotním středisku. Zároveň představili sborník, mapující více než 60 let života evangelické komunity v Chrástu. Ten připomene například válečná léta, během nichž nacisté popravili dvanáct členů sboru, dále stavbu sborového domu

v 50. letech, působení duchovních, kteří se stavěli proti nesvobodě komunistického režimu, nebo vznik netradičního ztvárnění Poslední večere na zdi modlitebny významným českým malířem Karlem Svolinským v 80. letech. Oslavy vyvrcholily v 15 hodin rodinným koncertem s názvem Domácí muzicírování. V Lidovém domě v Chrástu na něm vystoupili žáci místní základní umělecké školy spolu se svými rodiči. Chrástečtí evangelíci spolu s Obecním úřadem Chrást, oddílem Sluníčko při TJ Spartak Chrást a Základní uměleckou školou v Chrástu pozvali na všechny akce širokou veřejnost. Dobrovolné vstupné a sbírka při bohoslužbách poslouží k opravě nefunkčního sborového harmonia.

Karel Šimr, farář sboru
<http://chrast.evangnet.cz>

Není lepší jít do přírody?

Dokončení ze str. 1
družství nebo nebezpečí. Zítra bude všechno stejné jako dnes, věci, zvířata i lidé. Pokud se tak nebudou chovat, noviny nás o tom uvědomí na první stránce. Dosud všechno řádně jde jako hodinky a zdá se, jako by nic nebránilo tomu, abychom z řádu, kterému je vesmír podroben, poznávali jeho Stvořitele Boha. Ano, ale to by musel být člověk takový, jak ho zrovna Bůh stvořil. Ale právě on se změnil, zmocnila se ho pýcha, chce být jako Bůh. Poznává Boha, ale vidí v něm konkurenta, nepřítele. Místo aby vzdal chválu Bohu za jeho dílo stvoření, klaní se tvorstvu a sám sobě. Přechtíte si o tom v Pavlově listu Říma-

nům v 1. kapitole, kde ekumeničtí překladatelé nadepsali příslušný oddíl jako "štěstí bezbožnosti". Cestu přirozeného poznání Boha si člověk sám uzavřel. Místo aby jej ztrestal, Bůh se nad ním slitoval, zjevil se mu. Jeho zjevení zanechalo za sebou stopu čitelnou v Písmu Starého a Nového zákona. Kdo má oči ke čtení, ať čte, kdo má uši k slyšení, ať naslouchá, jak se Bůh zjevoval a nakonec zjevil ve svém Synu, Ježíši Kristu. Ty dva zákony, Starý a Nový, právě že jsou dva, představují pokušení je od sebe oddělit a nechat platit Starý vedle Nového a naopak, Nový vedle Starého, nezávisle na sobě. Ony však spolu souvisejí, tvoří jeden celek. V dřívějších generacích

však někteří učitelé - teologové nechali platit zprávu o stvoření z Gn 1 tak samostatně, jako by cesta přirozeného poznání Boha byla schůdná a cesta do hor (za kulturou, za lidmi) místo k těm, kdo jsou shromážděni kolem Krista Pána, vítaná. Do toho však promluví Nový zákon: Dřív než nebe a země bylo tu Slovo, "všechno skrze ně povstalo. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy" (J 1,1-14). Ne příroda, ale Syn zjevuje Otce. "Nikdo nezná Otce než Syn a ten, komu by to Syn chtěl zjevit" (Mt 11,27).

Josef Veselý

Zamyšlení nad 10. žalmem

Dokončení ze str. 2
Luther a dokonce i moderní německá Einheitsübersetzung říká „chudý“ (ostatně tak činí i ruská Bible)? Z čeho pramení odpor ekumenických překladatelů k tomuto slovu? Jedno vysvětlení se nabízí. Překladatelské práce probíhaly v době, kdy vládla marxistická ideologie poukazující ustavičně na to, že v kapitalistické společnosti se lidé dělí na bohaté a chudé, a překladatelé jí nehodlali nahrát na smeč. Kromě toho režim utlačoval disidenty a ti nebyli vždycky chudí, byli však bezbranní a ponížení. Jenže takovéto překladatelské přeznačování a dovysvětlování není bez nebezpečí. Vede nejednou k oslabení důrazu, ať už žalmistova či jiného svědka Božího (viz Za 9,9 – zde chudý král Kralických byl na-hrazen králem pokořeným), důrazu na sociální stránku věci. Venkoncem to pak vede k ukrácení Slova Božího, jež nemůže úderně promluvit ani k dnešku, kdy máme kapitalismus s jeho bohatými a chudými občany a globální svět s jeho bohatými a chudými národy. My-slím, že kralický překlad je bližší žalmistovu záměru než ten ekumenický. Že může účinněji zburcovat naše svědomí. Dejme tomu, že naši vlastní chudí jsou oproti těm starověkým boháčům. Přesto je 10. žalm aktuálnější, než je nám milo. Neboť jako celek jsme my západní lidé „bezbožníky

honosícími se v líbostech života svého" (v. 3.) a „z pychu protiventství činíme chudému" (v. 2), který tam někde v Africe, v latinské Americe a Asii mře hladem a žízni. Pomysleme na to, že „Hospodin se

dívá do času, neboť on nátisk a bolest spatřuje, aby nám odplatil rukou svou", zatím co se „na něj spouští chudý a sirotku on je spomocník"(v. 14.).

Jaroslav Kraus

Hledáme dobrovolníky

Festival YMCA Europe 2008

Evropská YMCA pořádá ve dnech 3. – 9. 8. 2008 v Praze evropský festival, kterého se zúčastní až 8 tisíc mladých lidí z Evropy a USA. Přípravena je řada zajímavých workshopů, diskusních workshopů, koncertů mladých kapel a sborů, profesionálních hudebníků, outdoor aktivit, aktivit YMCA skautů, bohoslužeb atp. YMCA v ČR hledá pro tuto příležitost mladé dobrovolníky, kteří by byli ochotní 6 hodin denně pomoci na info-desku festivalu, v hostelech, kde budou účastníci ubytováni, a v mnoha dalších oblastech. Po zbylý čas dne se mohou festivalu účastnit jako běžní účastníci. Více informací se dozvíte na

webových stránkách festivalu

www.ymca2008.com

Slepičárna 2008

Baptistický sbor, Na Topolce 14, Praha 4 srdečně zve na benefiční koncert pro nadační fond Klíček s názvem Slepičárna 2008, který se koná 11. 6. 2008 v parku v blízkosti Vyšehradu. Od 16 h vystoupí kapely
* Nebiba
* Tribetown
* Urban Bushma
* od 20 h - afterparty - vystoupí Na Topolce sound system Equalizer.
* stánek nadace Klíček
* čajovna
* bazárek
Blížíší informace na www.topolka.estranky.cz

Inzerce

MOŽNOST PŘÍVÝDĚLKU
Hledám někoho ochotného na přepsání latinského textu, nejlépe s maturitou z latiny. Jde o 43 stran textu, včetně anglického úvodu. Tento významný spis, původně v sanskrtu, by měl v dohledné době vyjít knižně. Nabízím 250 Kč za hodinu. Prosím o dodání na CD či disketě. Vaši odpověď na tuto nabídku zašlete laskavě na gmail, který najdete na: www.intelligentbooks.net

č. 15

FS ČCE v NERATOVICÍCH-LIBÍŠI NABÍZÍ K PRONÁJMU:
a) byt 4+1 s možností používání pěkné zahrady;
b) kostelnický byt 3+1.
Přivítáme nájemníky se zájmem o sborový život. Po dohodě je možné kostelnictví spojit s větším bytem. Velmi dobré spojení do Prahy.
E-mail: neratovice-libis@evang-net.cz Tel.: 604 244 532

č. 16

Bohoslužby

ÚSTECKÝ SENIORÁT

Českobratrská církev evangelická

DĚČÍN, 405 02, Ne 10.00
Bezručova 4/90, a. Jan Opočenský
DUCHOV, 419 01, Ne 8.00
Havlíčková 23, a. Jan Opočenský
CHOMUTOV, 430 01, Ne 9:30
ul.28.října 12, f Jiří Bureš
CHOTINĚVES, 411 45 Úštěk, Ne 10.30
Horní Řepčice 58, f Martina V. Šeráková
KADAŇ, 432 01, Ne 13.30
ul.5.května 693, a. Jiří Bureš
KRABČICE U ROUDNICE N.L., 411 87, Ne 9.00
Krabčice č.26, a. Štěpán Brodský
LIBKOVICE POD ŘÍPEM, 413 01, Ne 10.45
Libkovice č.74, a. Kurt Bartoš
LITOMĚŘICE, 412 01, Ne 9.00
Rooseveltova 7, f Rut Brodská
LOUNY, 440 01, Ne 9.00
Českých bratří 1510, f Tomáš Pavelka
MOST, 434 01, Ne 10.10
U města Chersonu 8/1675, f Petr Špirko
ROUDNICE N L., 413 01, Ne 9.00
Švagrovského 674, f Kurt Bartoš
TEPLICE, 415 01, Ne 9.30
Sládkova 2006/16, f Jan Opočenský
TŘEBENICE, 411 13, Ne 8.30
Sokolská 89, f Štěpán Brodský
ÚSTÍ NAD LABEM, 400 01, Ne 10.00
Dvořákova 6, f Marie Molnárová
ŽATEC, 438 01, Ne 9.30
Husova 1200, f Jan Veselý

Církev bratrská

DĚČÍN, Ne 9.30
Puchmayerova 4, Karel Hůlka
LITVÍNOV, Ne 9.30
Dukelská 424, Petr Šimmer
MOST, Ne 9.30
J.Kříže 3127, Milan Let
TEPLICE, Ne 9.30
Poštovní 10/934, Pavel Benák
ÚSTÍ N.LABEM, Ne 9.30
V Zahrádkách 33, Štefan Paluchník

Evangelická církev metodistická

LITOMĚŘICE, Ne 9.30
Sládkova 8, f Radoslav Novotný

Bratrská jednota baptistů

DĚČÍN, Ne 9.00
Šikmá 152, s.Josef Šedl
LITOMĚŘICE, Ne 9.30
Žižkova 3/2039, s.Vlastimil Malý
LOVOSICE, Ne 9.30
Dlouhá 84, Radek Pospíšil
TEPLICE, Ne 9.30
Chelčického 7, František Hrůza
ŽATEC, Ne 9.30
Lva Tolstého 1249, Dobroslav Stehlík
CVIKOV, Ne 9.30
Čsl.armády 34, Milan Svoboda

EVANGELICKÝ TÝDENÍK - KOSTNICKÉ JISKRY
Vydává Kostnická jednota
Redakce a administrace v Praze 2, Ječná 19, PSČ 120 00, tel.: 224 919 607, e-mail: ET.KJ@worldonline.cz
www.evangelickytydenik.cz
Řídí redakční rada.
Redaktor: Ladislav Mečkovský
Uveřejněné příspěvky nemusí vždy vyjadřovat stanoviska vydavatelů.
Nevyžádané materiály redakce nevrací, ani neuschovává.
Celoroční předplatné 440 Kč, jednotlivé číslo 10 Kč. Č.ú.: 1932069379/0800
Tiskne Grafotechna
Distribuci provádí společnost
*Mediaservis s.r.o., Zákaznické centrum, Moravské nám. 12D, 659 51 Brno. Příjem objednávek tel.: 541 233 232, fax: 541 616 160, e-mail: zakaznickacentrum@mediaservis.cz, příjem reklamací: 800 800 890.
*A.L.L.Production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234092851
Registrační číslo MK ČR: E 365